

מקרא-key: ◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; challenge-דושיא ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלך גדול הבית לבית הקברות מהו?	איבעיא להו:										^	◊	כב.
אפילו הלך גדול הבית לבית הקברות מונה עמהן.	תא שמע, דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										!	◊	כב.
מונה עמהן?											ז		כב.
מונה לעצמן	והתניא:										ז	◊	כב.
לא קשיא: הא דאתא בגו תלתא, והא - דלא אתא בגו תלתא.											!	◊	כב.
כי הא דאמר להו רב לבני הצלפוני: דאתו בגו תלתא - לימנו בהדייכו, דלא אתו בגו תלתא - לימנו לנפשיהו.	[רב]										!		כב.
אמר להו רבא לבני מחווא: אתון דלא אזליתו בתר ערסא, מכי מהדריתו אפכייכו מבבא דאבולא - אתחילו מנו.	[רבא]												כב.
אפילו בא ביום השביעי ממקום קרוב מונה עמהן	רבי שמעון:											◊	כב.
והוא שבא ומצא מנחמין אצלו.	רבי חייא בר גמדא אמר רבי יוסי בן שאול אמר רבי:											◊	כב.
ננערו לעמוד ולא עמדו, מהו?	בעי רב ענן:										^	◊	כב.
תיקו.													כב.
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטרופות, והלכה כרבי שמעון באבל.	גמירי חבריה דרבי אבא בר חייא מרבי אבא, ומנו - רבי זירא, ואמרי לה: חבריה דרבי זירא מרבי זירא, ומנו - רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא, אמר רבי יוחנן:											◊	כב.
כרבי שמעון באבל													כב.
הא דאמרן.													כב.
כרבן שמעון בן גמליאל בטרופות													כב.
בני מעים שניקבו וליחה סותמתן - כשרה, דברי רבן שמעון בן גמליאל.	דתנן: [רבן שמעון הן גמליאל]												כב.
מאי ליחה?											^		כב.
שירקא דמעיא דנפיק אגב דוחקא.	רב כהנא:										!		כב.
אמר מאן דהוא: איזכי ואסיק ואגמרא לשמעטא מפומיה דמריה.												o	כב.
כי סליק אשכחיה לרבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא												o	כב.
אמר מר הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטרופות?	אמר ליה: [מאן דהו]										^	◊	כב.
אנא אין הלכה אמרי.	אמר ליה: [רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא]										!	◊	כב.
כרבי שמעון באבל מאי?	[מאן דהו]										^	◊	כב.
פלוגתא נינהו.	אמר ליה: [רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא]										!		כב.
הלכה	דאיתמר, רב חסדא:										!	◊	כב.
הלכה	וכן אמר רבי יוחנן:										!	◊	כב.
אין הלכה	רב נחמן:										!	◊	כב.
ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטרופות.												◊	כב.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
והלכה כרבי שמעון באבל.													◊
הלכה כדברי המיקל באבל.	דאמר שמואל:												◊
על כל המתים כולן, מדחה מטתו - הרי זה משובח, על אביו ועל אמו - הרי זה מגונה.													◊
היה ערב שבת, או ערב יום טוב או שהיו גשמים מזלפים על מטתו - הרי זה משובח, שאינו עושה אלא לכבוד אביו ואמו.													◊
על כל המתים כולן, רצה ממעט בעסקו, רצה אינו ממעט, על אביו ועל אמו - ממעט.													◊
על כל המתים כולן, רצה - חולץ, רצה - אינו חולץ. על אביו ועל אמו - חולץ.													◊
ומעשה בגדול הדור אחד שמת אביו וביקש לחלוץ, וביקש גדול הדור אחר שעמו לחלוץ - ונמנע ולא חלץ.													◊
גדול הדור - רבי, גדול הדור שעמו - רבי יעקב בר אהא.	אביי:												◊
גדול הדור - רבי יעקב בר אהא, גדול הדור שעמו - רבי	איכא דאמרי:												◊
בשלמא למאן דאמר גדול הדור שעמו רבי - היינו דנמנע ולא חלץ. אלא למאן דאמר רבי יעקב בר אהא - אמאי נמנע ולא חלץ? רבן שמעון בן גמליאל נשיא הוה, וכולי עלמא מייחיבי למיחלץ													◊
קשיא.													◊
על כל המתים כולן מסתפר לאחר שלשים יום, על אביו ועל אמו - עד שיגערו בו חבריו.													◊
על כל המתים כולן - נכנס לבית השמחה לאחר שלשים יום, על אביו ועל אמו - לאחר שנים עשר חדש.													◊
ולשמחת מריעות.	רבה בר בר חנה:												◊
ולשמחה ולמריעות שלשים יום	מיתיבי:												◊
קשיא.													◊
ולשמחת מריעות - מותר ליכנס לאלתר.	אמימר מתני הכי: אמר רבה בר בר חנה:												◊
לשמחה שלשים, ולמריעות שלשים	והא תניא:												◊
לא קשיא הא באריסותא, הא - בפורענותא.													◊
על כל המתים כולן - קורע טפה, על אביו ועל אמו - עד שיגלה את לבו.													◊
מאי קרא - (שמואל ב' א') ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם ואין אחיזה פחות מטפה.	רבי אבהו:												◊
על כל המתים כולן, אפילו לבוש עשרה חלוקין - אינו קורע אלא עליון. על אביו ועל אמו - קורע את כולן, ואפיקרסותו אינה מעכבת, אחד האיש ואחד אשה.													◊
האשה קורעת את התחתון, ומחזירתו לאחוריה, וחזרת וקורעת את העליון.	רבי שמעון בן אלעזר:												◊
על כל המתים כולן רצה - מבדיל קמי שפה שלו, רצה - אינו מבדיל. על אביו ועל אמו - מבדיל.													◊
כל קריעה שאינו מבדיל קמי שפה שלו - אינו אלא קרע של תיפלות.	רבי יהודה:												◊
מאי טעמא דרבי יהודה - דכתיב (מלכים ב' ב') ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים, ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שהן לשנים? אלא: שנראין קרועים כשנים.	רבי אבהו:												◊
על כל המתים כולן - שולל לאחר שבעה, ומאחה לאחר שלשים. על אביו ועל אמו - שולל לאחר שלשים, ואינו מאחה לעולם. והאשה שוללתו לאלתר, מפני כבודו.													◊
על כל המתים, רצה - קורע ביד, רצה - קורע בכלי. על אביו ועל אמו - ביד.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:												◊
על כל המתים כולן - מבפנים, על אביו ועל אמו - קורע מבחוץ.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												◊
וכן לנשיא.	רב חסדא:												◊
לא הושוו לאביו ולאמו אלא לאיחוי בלבד.	מיתיבי:												◊

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	key-מקרא:
---	-----------

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לאו - אפילו לנשיא?											;	כב:
לא, לבר מנשיא.											!	כב:
נשיאה שכיב.											O	כב:
כפי אסיתא וקום עלה, ואהוי קריעה לעלמא.	רב חסדא לרב נחמן בר אמר:										■	כב:
על חכם חולץ מימין, על אב בית דין משמאל, על נשיא - מכאן ומכאן.											■ ◊	כב:
חכם שמת - בית מדרשו בטל, אב בית דין שמת - כל בתי מדרשות שבעירו בטילין, ונכנסין לבית הכנסת, ומשנין את מקומן היושבין בצפון - יושבין בדרום, היושבין בדרום - יושבין בצפון.	תנו רבנן:										■ ◊	כב:
נשיא שמת - בתי מדרשות כולן בטילין, ובני הכנסת נכנסין לבית הכנסת, וקורין שבעה ויוצאין.											■ ◊	כב: